

Inktvis in de kerstboom

Kerstverhaal

Er werd inmiddels volop gedanst in de grote salon. Het zeebanket was zo goed als op. Er lag alleen nog een stapel inktvisringen. David pakte er één van de stapel en zette zijn telefoon op de selfiestand. Hij maakte een foto, waarvan hij niet wist dat dit de laatste van deze reis zou zijn. Hij postte de foto op Instagram. Hij stond er lachend op, zijn gezicht omlijst door een enorme inktvisring. Niet normaal toch, zo groot, dacht hij.

David's ouders hadden dit jaar besloten de kerst anders te vieren dan normaal. Met een cruise op de Atlantische Oceaan. Wat waren zijn vrienden jaloers geweest. David kon een lach niet onderdrukken. Hij zag de gezichten nog voor zich. Dat ze het kerstdiner bij zijn opa en oma een jaar over zouden slaan, bezorgde David een extra goed humeur. Hij kon de droge rollade en de sperzieboontjes in katenspek prima missen. De bubbelwijn vloede rijkelijk in de salon. David schonk zichzelf stiekem wat in zijn waterglas en liet zich onderuit zakken. Met zijn ogen volgde hij een zwierend stel op de dansvloer.

Boven aan de trap van de eetzaal was inmiddels een engelenkoor verschenen, bestaande uit twaalf meisjes, gehuld in tulen jurkjes versierd met gouddraad. Op hun rug zaten vleugels gebonden. Toen het orkest het laatste nummer had gespeeld, keerden de dansgasten terug naar hun tafels. Het was een moment heel stil. Totdat het engelenkoor 'Stille nacht' inzette. Het was meerstemmig en sereen en David vond het onwerkelijk mooi. Hij kon zijn ogen niet van de gouden meisjes afhouden. Ze leken rechtstreeks uit een sprookje te zijn overgevlogen.

De salon van dit enorme schip was zo feestelijk ingericht, het leek de Titanic wel. De gasten in de salon hadden niet het flauwste benul dat de namiddag-zon buiten plotseling plaats had gemaakt voor een gitzwarte stapelwolk, die al het licht wegnam. De paar verdwaalde gasten op het dek merkten naast de zwarte lucht de snel dalende temperatuur wel op, maar die vonden zij eerder verfrissend dan beangstigend. Niemand zag de kapitein, die onafgebroken in de lucht keek. Vogels vlogen er niet meer.

In de stuurhut was het allesbehalve mooi en sereen. De kapitein veegde het zweet van zijn voorhoofd. Hij had grote moeite om zijn cruiseschip over de opkomende golven te manoeuvreren. Hij hield een gespannen oog op de radar. Er was niets op te zien. Toch volgden de golven elkaar steeds sneller op.

Het zingen van de gevleugelde meisjes in de salon stakte toen het schip een vrije val maakte. David schrok op, toen zijn stoel een sprong maakte. De kopjes en borden op de tafel verschoven gevaarlijk dicht naar de rand. De fles bubbelwijn was omgevallen. De inhoud liep er langzaam uit en vormde een plas op de grond. De engeltjes stonden als aan de grond genageld boven aan de trap. In de stilte die volgde op het tumult pakte het dapperste meisje pakte het liedje op waar het was gestopt. Het gezang sneed als een mes door de oorverdovende stilte. Even was er helemaal geen beweging. Er was alleen die vreemde zuivere meisjesstem.

In de stuurhut ging het alarm af en de radar sloeg op tilt. De kapitein zette zich schrap. Moeder, ik voel geen angst, dacht hij. Hij gaf iedere vorm van verzet op. Het was toch zinloos. Zijn blik hield hij strak op de plek waar de horizon had gezeten, toen de zee nog kalm was. Als een enorme bonenstaak rees een tentakel uit het water op. Zo dik als een boomstam, met zuignappen zo groot als dinerborden. De tentakel reikte zo hoog dat die voor een deel verdween in de zwarte stapelwolk in de lucht. Tegelijkertijd klonk er een oorverdovend gebulder van onder het schip. Een tweede, derde en vierde tentakel verscheen. De kapitein sloot zijn ogen voor een moment.

De dappere meisjesengel zong onverstoorbaar door. Het diepe gebulder van onder de boot begon inmiddels door te dringen in de salon. Enkele gasten probeerden via de trappen weg te komen. Ze krioelden alle kanten op, als snelle insecten. David en zijn familie bleven zitten waar ze zaten. De boot begon weer gevaarlijk te schommelen, ditmaal langer dan de eerste keer. Ze hielden zich allemaal stevig vast aan de tafel. De vrije val zorgde er nu voor dat alles wat de eerste keer was blijven staan, door de lucht vloog.

‘Onder de tafel, vlug!’ riep Davids moeder. David greep zijn zusje van de stoel en trok haar mee onder de tafel. Ze zaten nog maar net onder het kleed of er klonk het geroffel van servies op het tafelblad boven hun hoofd. David luisterde, maar het zingen van de meisjesengel was gestopt. Het gebulder van onder de boot was ook opgehouden. Voorzichtig gluurde hij vanonder de tafel naar de trap. De engel hield zich krampachtig vast aan een pilaar; haar vleugels trilden zo hevig dat het leek of ze aanstalten maakte om te gaan vliegen. In de kerstboom hingen de overgebleven inktvisringen van het banket tussen de glinsterende ballen en sterren.

‘Ik ga buiten kijken,’ zei David. Zijn zusje wilde hem tegenhouden, maar dat lukte niet. David rende de trap op, om naar buiten te gaan. Boven aan de trap wenkte het meisje hem met haar hoofd.

‘Maak me los,’ zei ze, ‘en kom mee naar buiten.’

Op het dek was vrijwel niets te zien. Toen zijn ogen gewend waren aan het duister, zag David de enorme tentakels pas, die zich langzaam maar zeker rond het schip sloten.

‘Engel, kom. Het is gevaarlijk hier.’ Hij reikte naar de hand van het meisje, maar vond die niet. Hij keek om zich heen, maar hij zag het meisje niet. Hij zag ook niet dat de tentakels zich ondertussen terugtrokken in zee. Hij voelde ook niet hoe er een warme bries begon te waaien. En hij merkte niet op dat het donker plaatsmaakte voor licht. Dat het schommelen van de boot stopte en de horizon weer zichtbaar werd, ging eveneens aan hem voorbij. Zijn zingende kerstengel was weg. Hij had haar nog maar net gevonden en nu was hij haar alweer kwijt. Moedeloos stond hij met zijn handen op de railing bij de achtersteven en staarde in de donkere zee. Daar scheen vanuit de diepte een gouden gloed, die langzaam in de diepte verdween. David zag het. Ergens had hij geweten hij dat hij zijn engel niet voor lang vast mocht houden.